

SANCTUS #3

SVERIGES UNGA KATOLIKER – 2019

Stiftsungsdoms-
dagarna 85år!

I himmelen
finns ingen
sorg

Tro vs vetenskap

TRON
ger tröst!

Pater Thomas Idergard:
"Bara den som
har skapat oss
vet vad som gör oss
verkligt lyckliga"

Ung katolik i
Göteborg!

3.2019

SANCTUS**REDAKTÖR OCH LAYOUT**

Thure Gunnarsson

KONTAKT

tidningarna@suk.se

SKRIBENTER

Thure Gunnarsson
 Matyas Belina
 Kristoffer Linder
 Bénédicte Cedergren
 Stefan Bertha
 Sara Fredestad
 Paula Laskowska
 Kristina Radetic

ANSVARIG UTGIVARE

Vanessa Nacional

TRYCK

Norra Skånes Offset AB

ISSN 0346-1998

SUK

Johannes Paulus IIs
 pastoralcentrum, SUK
 Box 2150
 103 14 Stockholm

BESÖKSADRESS

Brunnsgränd 4
 111 30 Stockholm

TELEFON

08-505 57 690

WWW.SUK.SE

Allvarligt talat

Temat den här gången blir allvarligt! Det där som vi helst inte vill bli påmind om att det finns och gör allt för att undvika.

Förr eller senare i livet drabbas vi alla av någon form av sorg. Det är inget vi önskar oss men det är oundvikligt. Samtidigt kan det vara farligt att blunda för att sorg och svåra stunder finns. Då står du där helt oförberedd när det sorgliga och svåra händer dig.

Tröst

Att vara katolik är inte någon sorts vaccination mot sorg och svåra stunder. Vi drabbas av det precis som alla andra som lever på vår jord. Däremot kan tron vara ett stöd att ta sig igenom sorgen och att hitta en lösning på de svåra problemen. Tron kan helt enkelt vara en tröst.

Ingen att tala med

Enligt en undersökning av forskningsinstitutet Kairos Future har de flesta

svenskar ingen de kan tala med om existentiella frågor som död, sorg och meningen med livet. Den som vänt sig till sjukvården i dessa frågor har fått svaret att det inte är sjukvårdens ansvarsområde.

Du är inte ensam

Förutom din tro har du också andra troende runt dig som inte blundar för svåra frågor. De lyssnar och ger dig råd när du behöver det. Du har en präst i din församling som du kan tala med och som är van att lyssna och möta människor i sorg och med svårigheter. Dessutom är du aldrig ensam för du är en del av en katolsk gemenskap som finns där för dig.

När du har det svårt: glöm inte bort att i din tro och kyrka finns stödet att ta dig igenom svårigheterna!

Thure Gunnarsson
 Redaktör Sanctus

I DETTA NUMMER

Porträttet: Pater Thomas Idergard

Kloka ord om vår tro 5

I himlen finns ingen sorg

Om att möta sorgen som präst 8

Tron som tröstar

Tron som stöd i svåra tider 10

Stiftsungsdomsdagarna

firar 85-års jubileum 12

Tro vs vetenskap

Riksläger med populärt tema 18

Gud och hans fotbollsspelare

Fotbollsturneringen 2019 20

Boktips

Vit som mjölk och röd som blod 21

Pilgrimsvandringen Paris - Chartres

En fysisk och andlig resa 22

Ung Katolik i Göteborg

Sanctus tar pulsen på det katolska Göteborg 24

En resa i karismatikens värld

SUK Väst:s resa till Kroatien 28

Smått och gott

Korta nyheter 30

PORTRÄTTET
PATER THOMAS IDERGARD

Foto: Birgit Ahlberg-Hyse/Km

”Bara den som har skapat oss vet vad som gör oss verkligt lyckliga”

Intervju med Pater Thomas Idergard, jesuitpräst

TEXT: BÉNÉDICTE CEDERGREN

På internet och sociala medier var det framför allt den stora u-svängen som fascinerade och intresserade: Hur kunde egentligen förbundsordföranden för MUF – Moderata Ungdomsförbundet –, han som väntades bli Moderaternas nya partiledare när han tog över ordförandeskapet efter Fredrik Reinfeldt, lämna rampljuset för att bli präst i katolska kyrkan? – Gud hade andra planer och ledde mig

tålmodigt till att se dem, förstå dem och säga ja till dem, berättar Pater Thomas Idergard. Och det är jag obeskrivligt tacksam för.

VILL GE VIDARE TILL ANDRA

Våren 2009 upptogs Thomas Idergard i Romersk-katolska kyrkan och redan då började han uppmärksamma kallelsen. Efter flera reträtter på Berget i Rättvik, mycket tid av bön och reflektion samt besök hos Jesuiternas novitiatshus i Nürnberg inträdde han hösten 2012 som novis i jesuitorden och avgav sina ordenslöften hösten 2014. I februari 2017 vigdes han till diakon och den 30 september 2017 vigdes han till präst av kardinal Anders Arborelius i S:ta Eugenia katolska kyrka i Stockholm.

– Jag vägledades in i Kyrkan och i en aktiv, vuxen kristen tro av jesuiter och med hjälp av den ignatianska spiritualiteten, Jesuitordens sätt att se på det andliga livet. Det var det sätt att vara och leva katolskt på, som jag kände till och som hade hjälpt mig att vända mig bort från ett liv utan Gud. Det ville jag ge vidare till andra. Det bästa med Jesuitorden är dess anda av mission för den katolska tron och dess spiritualitet för att med den Katolska kyrkan som given utgångspunkt förstå Guds sätt att verka i det egna livet och den egna vardagen. Jag kom in på kallelsevägen ganska sent i livet, jag var 40+, och kan inte säga att jag saknar något som jag inte också kan göra som ordensman och präst. Snarare är det väl så att det finns en del under mina första 40 år

“Gud tvingar sig inte på någon utan vill ha vårt frivilliga ja.”

som jag inte hade behövt göra alls!

Jesuitorden, som grundades av Ignatius av Loyola år 1534, skiljer sig från andra ordnar genom att den utöver löften om lydnad, kyskhet och fattigdom har löfte om lydnad under Påven. Ordensmedlemmarna ska vara rörliga och avstår från gemensam korbön och ordensdräkt.

KOMMUNITETSLIVET ÄR VÅRT HEM

Pater Thomas beskriver en ”normal dag” som kantad av böner: Morgonböner, meditation och stilla bön på morgonen, gemensam bön i huskapellet efter lunch och completorium ihop med den ignatianska samvetsrannsakan för dagen som gått innan sänggåendet. Däremellan finns tid för promenader, ”vanligt arbete” såsom att svara på mail, ha möten, förbereda predikningar, förrättningar osv. Efter kvällsmässan då det kan bli lite ledig tid ser pater Thomas gärna på en film eller läser en bok. Ibland hälsar han på familj eller träffar någon kompis, eller är bortbjuden.

– Det handlar om att vårt gemensamma kommunitetsliv är vårt hem, vår första bas, och att vi sköter alla våra åtaganden där och som präster, för det är vad våra löften och vår vigning kräver av oss. Den tid och det utrymme som finns utöver det kan vi fritt använda, bland annat för kontakt med familj och vänner på det sätt som fungerar bäst givet var vi praktiskt befinner oss, så länge det också stärker oss i våra liv som jesuiter och präster. För oss jesuiter finns ingen formell restriktion för vilka vi kan träffa eftersom vi inte är en klosterorden.

GUD VILL HA VÅRT FRIVILLIGA JA

Pater Thomas berättar att de flesta i hans familj och vänner inte blev så förvånade när

han berättade om sitt val att bli präst.

– De hade märkt att något hade hänt med mig i mitt sökande tillbaka till den kristna tron, som jag hade fått som barn men sedan varit borta från som vuxen, och i min konversion till Katolska kyrkan. Mina relationer har väl blivit fördjupade i de flesta fall, skulle jag säga. Trots att jag inte träffar familj och vänner lika mycket som tidigare, t ex genom att jag var utomlands fem år för min utbildning och nu genom att jag som präst sällan är ledig när alla andra är lediga, tycker jag att våra samtal när vi ses, och vårt sätt att umgås och se varandra, präglas av en större närvaro av livets existentiella dimension.

Att aldrig kunna ingå i ett äktenskap och få barn, ett ”definitivt val som betyder en given ensamhet som aldrig kan förändras”, beskriver Pater Thomas som ”en dörr han själv stängt” av fri vilja, likt andra präster och ordensmedlemmar.

– Trots att jag lever i en ordensgemenskap där det oftast finns någon i huset om jag behöver någon att prata med, har jag ju inte en fru som den exklusiva människa jag kan dela mitt allra innersta, mest personliga, mest intima, jag med. Klart att det ibland känns, liksom insikten till exempel när jag betraktar ett litet, gulligt barn som ska döpas, att jag aldrig kommer att få uppleva att själv ha ett sådant. Men det är en uppoffring som jag har gjort av hel och fri vilja för att ge hela mitt liv och min person i Kristus och Kyrkans tjänst.

– Gud tvingar sig inte på någon utan vill ha vårt frivilliga ja – först i tron och sedan i den kallelse att leva tron som han har i beredskap. Gud är mycket mer tålmodig än vad vi själva är eller ens förstår, och är ofta beredd på att vänta på att insikten om hans kallelse kan ta ett halvt liv, som i mitt fall, och komma efter många krokiga vägar hit och dit, också som

“Våga börja lyssna på Gud.”

i mitt fall. Förstår man att Gud kallar så ska första frågan inte vara ”men vad vill jag?” utan ”vad menar han med det?”. För till slut är det så, att bara den som har skapat oss vet vad som gör oss verkligt lyckliga, till oss själva så som han hade tänkt sig. Och att vi aldrig kommer på det själva, genom att fråga oss om vår vilja. Med denna hållning ska vi lyssna till kallelsen och göra vad vi kan för att förstå den och se oss själva i den, så att vi kan leva den. I allt detta får och ska vi ta emot hjälp som andlig vägledning, bön, meditation osv. För min egen del var det så att jag insåg att jag på min dödsbädd skulle ångra mig om jag inte skulle ta kallelsen på allvar och nu följa dess väg när jag hade börjat lyssna och den hade blivit tydlig för mig. Ett nej till den särskilda kallelsen, det vill säga utöver den allmänna att leva som döpt kristen, behöver förstås inte stänga vägen till frälsning. Gud har också en plan B och C för det, men det kan definitivt stänga vägen till att bli mig själv och därmed hel och lycklig här i tid och rum.

VÅGA BÖRJA LYSSNA PÅ GUD

Pater Thomas berättar att han för några år sedan aldrig hade kunnat tro att hans liv skulle se ut som det gör idag. Men han tvekar aldrig på att han valt rätt väg och följt Guds vilja.

– Däremot tvivlar jag ofta på min förmåga att göra det så bra som Gud egentligen gett mig förutsättningarna att göra. Att bruka hans gåvor i mig och leva hans kallelse på det allra bästa sättet.

Vilket är ditt bästa urskiljningstips till unga katoliker?

– Våga börja lyssna på Gud, fråga dig aktivt om det kan vara så att du kan ha en särskild kallelse till ordensliv eller prästämbete. Fråga oss som är där hur vi gjorde. Våga sedan släppa taget om dig själv och alla dina möjliga alternativ, när du förstår att du är kallad – för då har du förstått det enda som kan göra dig verkligt lycklig. Våga följa den vägen – först genom att se om du uppfattat den rätt, sedan leva den. Tveka inte! ■

I himmelen finns ingen sorg

Om tron som tröst

TEXT OCH FOTO: KRISTOFFER LINDER

Alla drabbas vi förr eller senare i livet av sorg. Vad är sorg? Hur hanterar man sorg? Kan tron ge tröst i sorgen? Vem är bättre att svara på dessa frågor än en av våra präster som dagligen möter människor i sorg.

EN ONSDAGKVÄLL i Sankt Josef Arbets-rens församling i Luleå. Fr. Björn Göransson firar kvällsmässa. Han är tillförordnad kyrkoherde i församlingen, och har varit det i ungefär ett år. Han var tjänstgörande i Varberg innan han blev förflyttad till landets nordligaste församling. Jag träffar honom efter mässan, när han håller dopförberedelse med en blivande konvertit från Jakobstad, i Finland. Torneå ligger bara en och halv timme bort från Luleå så det är inte helt ovanligt med finländare i församlingen. I denna intervju förklarar fr. Björn det sorgearbete som han utför som präst i Katolska Kyrkan.

Vad gör fader för sorgearbete?

– Det är oftast i samband med begravningar som begravningsbyrån kontaktar mig. Det jag gör då är att direkt kontakta anhöriga för att anordna ett personligt möte, där de får berättat om vad som har hänt. Om de vill förstås, och det vill de allt som oftast. Inför döden är det, som präst, viktigt att finnas på plats, som stöd och som någon som lyssnar. Jag firar också alltid mässa för den avlidne. Om det inte handlar om någon som har avlidit så händer det att jag blir kallad till sjukhus eller hem till någon som är sjuk. Det kan vara för att höra bikt eller ge de sjukas smörjelse. Det händer också att jag blir kontaktad av människor som inte är katoliker. Ibland finns det de som vill ha en katolsk präst närvarande inför döden, och det finns i sådana fall ett undantag som gör att jag som katolsk präst får höra bikt till och med från någon som inte är katolik. I andra fall kan det hända att någon ringer mitt i natten som vill att jag ska komma till sjukhuset. Det har hänt att jag fått åka 50 mil, med tåg, för att ge de sjukas smörjelse till en katolik. Ibland kan det till och med hända att anhöriga vill att en katolsk präst ska vara närvarande när respiratorn stängs av.

Det låter som ett psykiskt påfrestande arbete. Hur hanterar du all denna sorg som du blir omgiven av?

– Jag ber och använder mig av sakramenten.

Döden är ofrånkomlig, men döden är inte slutet.

Kan tron hjälpa vid sorg?

– Som katoliker tror vi att Jesus har uppstått som den första, och genom Hans seger över döden har vi fått del av evigheten. I den katolska begravningsritualen står det: ”Ge varandra hopp och tröst”. Eftersom det finns hopp, finns det också tröst. Hoppet är förankrat i Jesu uppståndelse.

Men hur kan man som präst konkret hjälpa någon som sörjer?

– Lyssna och bry sig. Man kan hjälpa någon att börja gå till kyrkan (om personen inte är troende). Jag firar alltid mässa med intention för den avlidne. Det finns också olika traditioner där man firar mässa 9 eller 40 dagar (beroende på vilken tradition) efter att personen avlidit.

Vad är syftet med sorg?

– Att personen ska bli medveten om det faktum att Kristus är uppstånden men också att få hjälp att uttrycka denna sorg och möta förstående medmänniskor.

Du pratade tidigare om de sjukas smörjelse. Kan de sjukas smörjelse bota någon som är sjuk?

– Det har förekommit att personer blivit förvånansvärt bättre. Det har till och med hänt att en döende har blivit frisk efter att ha fått de sjukas smörjelse. I andra fall ger de sjukas smörjelse tröst åt den sjuke. Den sjuke får hjälp att bära sin sjukdom och smärta tillsammans med Kristus. Den sjuke kan uppleva det som att Kristus till och med bär personen.

Går all sorg över med tiden?

– Det finns olika faser av sorgearbete med mer eller mindre intensiva perioder. Sorg och saknad kan finnas kvar efter en lång tid.

Jag läste ett citat från Bibeln om att det i himmelen inte finns någon sorg, stämmer det?

– Det stämmer. Här, på jorden, lever vi i ofullkomlighet. I himmelen finns däremot ingen sorg. ■

Vi tar tempen på dagens unga katoliker

Tron som tröstar

Om hur tron kan vara en tröst i svåra tider.

TEXT: MATYAS BELINA

Matyas Belina ställde frågan om hur tron kan vara en tröst i livets svåra stunder till Sandra Sofie Persson som är en av SUK:s medlemmar.

– Jag tänker att troende människor inte har några kriser, utan snarare tuffa tider, säger Sandra. Viktigast under en svår tid är att alltid lita på Gud och att fortsätta vandra med Honom. Det är också viktigt att fråga sig vad man ska göra för att bli mer helig imorgon och vad jag gör idag som försvårar det.

Sandra fortsätter med att berätta att det också är viktigt att göra en samvetsrannsakan ifall man lever orätt till sitt yttre. Du måste lämna det som hindrar dig att bli helig bakom dig för att du ska kunna ta dig igenom den trånga porten till himmelen.

Var en förebild

– I predikan häromdagen handlade det om att vi ska ta oss genom porten till himmelen och att vi inte kan ta med oss allt då. Så vi ska göra en samvetsrannsakan, gå in på djupet och se vad vi kan göra bättre så att vi kan leva

för sanningen. Våga stå upp för den och vara en förebild!

Sandra tillägger att efter att man gått igenom en tuff period kan man se tillbaka på den med en slags saknad, eftersom man inser att man kunde vara lycklig i den och kanske också hade en bättre relation med Jesus då.

– Den kristna vägen alltså, säger jag.

– En sak till! Vad utmärker helgon? Jo, att de lever efter sin sanning. De känner sina brister och dem hittar man främst under den tuffa tiden. Det är viktigt att kunna se in i sitt hjärta, för att se vad som fattas och hur det kan bli fyllt med Jesu kärlek.

Lev livet med lyxigt inre

– Vi får inte heller glömma att tiden på jorden är kort. Många föreställer sig ett lyxigt liv till det yttre. Tänk istället på att leva lyxet i det inre: att varje dag ha en bästa vän - Jesus - hos

sig och för varje jobbigt steg vi tar förstå den kärlek han gav oss på sin väg till korset. På samma sätt ska vi visa kärlek tillbaka genom att ta emot korset och vandra med honom på kärlekens väg.

Ingen fullkomlig värld

– Himmelriket kommer sen. Man måste komma ihåg att den här världen aldrig kommer bli fullkomlig då arvsynen lever vidare. Om vi inte orkar bära vårt kors själva kan vi föreställa oss att vi är med Jesus och hjälper honom bära korset han bar för oss. Och om du inte finner dig själv värdig, se då Jesus värde, det är tack vare Honom som du lever idag. Tacka Honom, tacka ja till korset och bär det av hela ditt hjärtat. Om man tackar nej till korset blir det tyngre och blir en börda och till slut orkar man inte mer. Tackar man ja även när det är svårt kommer man kunna vara lycklig och skratta även när man befinner sig i de mörka, tuffa stunderna!

Slutligen förklarar Sandra att tårar kan vara

läkande, och nämner en vacker bön från psaltaren som hjälpt henne mycket: "Mätta mig herre med tårebröd, och ge mig tårar i fullt mått" ■

Stiftsungsdomsdagarna 30 augusti-1 september 2019 i Vadstena

Mariaprocession genom Vadstena

Stifts ungdomsdagarna

Stifts ungdomsdagarna i Vadstena i år bjöd som vanligt på en blandning av vackra mässor, Mariaprocession, sång, föredrag, workshops, samtal om vår tro, lek och festligheter. I år blev det extra festligt eftersom SUK firade 85-årsjubileum. Det firades med tårta och fest. En av SUKs tidigaste ordförande, Josef Saers, berättade om hur det var när SUK tog sin början och konstaterade att nu är vi många, många fler. Talat Strokirk berättade om sin väg till katolska kyrkan från en muslimsk uppväxt i Pakistan, genom katolska skolsystrar fram tills att hon konverterade. En fantastisk insats gjordes av gruppen som planerat SUDEN och alla volontärer som ställde upp både natt och dag för att allt skulle fungera så bra som möjligt. Alla dessa präster som helhjärtat ägnade hela sin tid åt att fylla dagarna med samtal, bikt, föredrag och mässor gjorde också en fantastisk insats. Utan alla dessa hade inte SUDEN varit den succé som den blev.

The game is on

85-årsjubileum

SUK:s riksläger 14-16 juni

Tro vs. Vetenskap?

Text Stefan Bertha Foto: Bénédicte Cedergren

Helgen den 14 till 16 juni 2019 anordnade SUK – Sveriges Unga Katoliker – sitt sedvanliga riksläger för den katolska ungdomen landet över. Uppemot ett 60-tal ungdomar förgyllde närvaron på den idylliska stiftsgården Marielund på Ekerö.

man vara naturvetare och katolik?” löd temat på hans föredrag som han inledde med ”Jag skulle snarare vilja fråga, är det möjligt att vara naturvetare och inte vara katolik?”

Även Fr. Krystian Zacheja, kyrkoherde i Järfälla, höll ett föredrag om den teologiska vinkeln på tro och vetenskap.

Som lägrets präst deltog ingen mindre än P. Bazyli från Borås som även han brukar ställa upp i många ungdomssammanhang.

Tro vs. Vetenskap

Lägrets tema för denna gång var ”Tro vs. Vetenskap”.

Vi fick äran att få lyssna på föredrag från P. Thomas Idergard och P. Ulf Jonsson, som båda är jesuiter. De pratade om temat ur ett filosofiskt och vetenskapligt perspektiv.

Sedan pratade docenten och geologen Alasdair Skelton om klimatet och om hans syn på hur tron och vetenskapen hör samman. ”Kan

Mässa och samvaro

Varje dag fanns det möjlighet till bikt och den Heliga Mässan celebrerades dagligen. På lördagen fick vi delta i den Heliga Mässan enligt den tridentinska riterna med huvudcelebrant kanik Künkel.

Även två bröder från Katolsk Horisont dök upp för att intervjua flera av ungdomarna som deltog på lägret. Filmen hittar ni på deras Youtube-kanal!

Ungdomarna fick även en hel del tid att umgås med varandra på kvällarna och på rasterna och fick också vara med på tillbedjan framför det allra Heligaste Sakramentet.

Skynda dig att anmäla dig

Lägret var fyllt av aktiviteter, undervisningstillfällen, tävlingar och god mat, men framförallt en väldigt givande gemenskap bland de unga katolikerna.

Tyvärr kunde vi som anordnade lägret inte ta emot fler ungdomar på lägret, då det blev fullt väldigt snabbt! Intresset på SUK:s läger har på den senaste tiden verkligen ökat och det i sig är glädjande att se. Så se alltid till att du är i god tid med att anmäla dig till SUK:s olika evenemang för att säkra en plats! ■

Gud och hans fotbollsspelare SLUK:s fotbollsturnering 2019

Text och foto: Stefan Bertha

Lördagen den 27 juli 2019 anordnade SLUK – Stockholms Läns Unga Katoliker – för andra året i rad en fotbollsturnering. Kanske var det ett större intresse för fotboll efter årets världsmästerskap i fotboll för damer, det vackra vädret eller den väldiga vinstsumman på 10.000 kronor som lockade de unga katolikerna till Farsta IP denna lördagseftermiddag. Men hur som helst så deltog tre gånger så många ungdomar i turneringen i år, nära 90 personer i jämförelse med förra årets 30!

Tidigt på morgonen åkte SLUK:s ordförande tillsammans med styrelsemedlemmar till matbutiker för att handla mat, dryck och redskap till dagens aktivitet som började vid tolvslaget. Med 25 graders värme på Farsta IP och inte ett endaste moln på himlen, så "droppade" den ena efter den andre deltagaren och funktionärer in på idrottsplatsen.

Fotbollsturneringen inleddes med några ord av SLUK:s ordförande Therese Grassmann och därpå höll SLUK:s sekreterare Claudia Lienert ett kort föredrag om "Gud och hans fotbollsspelare" och menade att vi alla är kallade att spela i "Guds fotbollslag". Claudia pratade om jämförelsen mellan att

vara katolik och att vara fotbollsspelare, och menade att, precis som fotbollsspelare kämpar, offerar och avstår för att bli bäst och nå deras mål behöver vi kämpa för att nå det eviga målet, himmelriket, där Gud och alla Hans heliga väntar på oss.

Därefter samlade lagen ihop sig och när lagen och domarna äntligen var på plats ropade styrelsen ut de första lagen som skulle möta varandra. I år var det 7 fotbollslag som deltog i 7-mannafotbollsturneringen. Många nya ansikten, men också gamla ansikten var på plats under dagen, även Fader Joakim Breeding från S:ta Eugenia deltog i fotbollsturneringen!

Årets segrare blev ingen mindre än Marias Obefläckade Rosenkransgrupps (MOR) lag, vars lokalförening anordnar rosenkransbön tillsammans på Skype kl. 21.00 varje kväll. Om det var deras naturliga talanger eller bönen som laget bad knäböjandes innan varje match som hjälpte dem att vinna förblir ett mysterium. Men stort grattis till MOR för vinsten!

Dagen, som avslutades med en grillfest i den gassande solen, blev en succé. Nästa år kan man kanske hoppas på ännu fler lag och ännu fler personer? ■

BOKTIPS

Text: Sara Fredestad

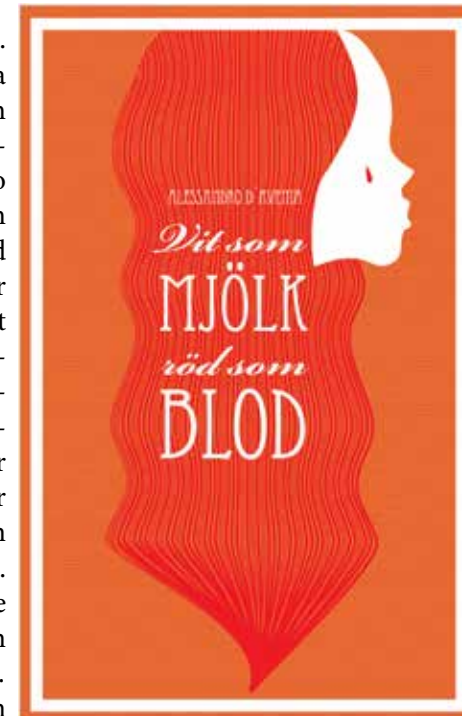
Vit som mjölk och röd som blod av Alessandro D'Avenia

Livet är en öken. Skolan är lika med tristess och föräldrarna fattar ingenting. 16-åriga Leo känner sig tom och fyller tomrummet med hög musik och timmar framför datorn. För att slippa tänka. Några ljuspunkter finns i tillvaron: Fotboll med polaren Niko. Silvia som är sjyst, förstår allt och går att prata med ... även om hon inte är Leos typ. Och så vackra Beatrice med de gröna ögonen och det röda håret ... som han drömmer om på avstånd.

Men ändå känns livet för det mesta färglöst och utan mening.

Klassen får en ny vikarie i historia och filosofi. En ung kille som säger sig älska att undervisa. Leo tycker läraren är patetisk och kallar honom i sitt huvud för Drömmaren. Vilken loser ... eller? Drömmaren provocerar Leo att vakna till ... att börja tänka på vad livet verkligen handlar om. Och han verkar bry sig om Leo – varför skulle han göra det?

Snart får Leo också en mycket brutalare anledning att fundera över livets mening. Beatrice med det röda håret har leukemi och hennes liv rinner långsamt ur henne. Leo lämnar blod ... men hon fortsätter tyna bort. Vad kan han mer göra för att visa sin kärlek?

Hur kan livet ha en mening när den man älskar ska dö?

Vid Leos sida finns hela tiden Silvia. Om kärleken till Beatrice är flammande röd är känslorna för Silvia blå. Lugna, djupa, förtrogna. Kan kärleken vara blå? Vem är egentligen Silvia i Leos liv?

Vit som mjölk röd som blod är en bok om att upptäcka sig själv och att konfronteras med de svåra sakerna i livet. En bok om sann vänskap, verklig glädje och om självutgivande kärlek. Det är också en bok om att finna Gud med hjälp av sina vänner.

Boken är skriven som om Leo berättar sin historia. Orden flödar ur hans inre och det känns som att flytta in i en italiensk 16-årigs huvud. Språket växlar mellan att vara kortthugget och lite grovt och att flöda av färgrika och poetiska metaforer.

Denna månad är det extra roligt att få ge ett boktips i Sanctus. För det är sällan jag läser en ny ungdomsbok som jag kan rekommendera så varmt som Vit som mjölk och röd som blod av Alessandro D'Avenia. Den får mig att le, den får mig att gråta, och den handlar om det som är viktigt i livet. Den är också skriven av en troende katolik som på ett naturligt sätt låter tron genomsyra sitt författarskap. Det är vi inte bortskämda med. ■

En pilgrimsfärd med ett mål bortom all föreställning

Om pilgrimsvandringen från Paris till Chartres

Text: Paula Laskowska Foto: Bénédicte Cedergren

När man beskriver pilgrimsvandringen från Paris till Chartres, som jag och 44 andra pilgrimer från den svenska Erikslegionen vandrade runt Pingst i år, så börjar man alltid med att presentera siffrorna: 3 dagars vandring, 115 kilometer, 14 000 pilgrimer och säkert 500 bedda hell dig Maria av var och en av oss. Denna pilgrimsvandring är dock något mer än dessa imponerande värden: den är främst en fantastisk andlig resa, en intensivkurs i helighet och ett helt liv i miniatyr.

”Det är så vi vill leva!”

Den första dagen på detta lilla liv inleds med en vacker mässa i extraordinär form - i 36 år har den firats i Notre Dame de Paris men på grund av de sorgsna omständigheterna i år firades den i Saint Sulpice. Efter välsignelsen är det dags för födseln in i pilgrimslivet. Man väntar med stor spänning utan att veta vad som väntar en tills man plötsligt hör sitt nya namn ropas ut, "Saint Eric!" som vårt svenska kapitel hette, och man dras med i strömmen av pilgrimer. Vi väller verkligen fram som en ström på Paris gator, med fanor och glad sång och rosenkransbön. Jag och två vänner tappar bort oss och hamnar i en tysk grupp scouter som sjunger bland annat "Ahoi kameraden", vilket är överkligt komiskt.

På kvällen, efter 50 kilometers vandring, dansar dessa scouter och gör kullerbyttor över lägerelden. Min vän och jag tittar på varandra nästan tårögda och säger att det är så vi vill leva, med sådan entusiasm och glädje, men framförallt i en sådan gemenskap. Vi somnar på den bara marken under militärtält.

”Vi bar varandras bördor”

Den andra dagen, Pingstdagen, vaknar vi till vuxenlivet. Vi överöses inte längre med nya intryck, vandringen är mer rutinmässig, fortfarande vacker men på ett annat sätt. Huvudet är på grund av tröttheten tomt på tankar och jag inser redan på morgonen att det nu är dags att låta fötterna be i mitt namn.

En erfarenhet som alla jag pratade med de-

”En fantastisk andlig resa, en intensivkurs i helighet och ett helt liv i miniatyr.”

lade efteråt att man djupt erfor att tempot och sträckan vi gick hade varit tusen gånger svårare att klara av om man gick ensam och inte drogs med i pilgrimsströmmen. Det 4 kilometer långa tåget av människor är som Kyrkan som visar den raka vägen mot målet så att du inte behöver leta dig fram, som ålägger stora krav men som samtidigt bär dig och hjälper dig att nå dem. Den andra saken alla nämner senare är hjälpen de fått av rosenkransbönen. Denna bön som jag innan vandringen kunde uppleva som mödosam är nu som ett glas kallt vatten som ger kraft och glädje att gå vidare.

Den andra dagen är också dagen där många får en rejäl lektion i fysiskt lidande och uppoffring, något som de flesta av oss aldrig riktigt lärt oss vikten av. En del lär sig uthållighet, en del får tvärtom lära sig att släppa taget och låta sig hjälpas. Det finns också personer som av någon anledning inte får ett enda skavsår, som om Gud ville visa dem att de kors de får bära till vardags är nog. För dem är vandringen som en öm gest och en tröstande hand från Gud. Vi bär varandras bördor, både genom att bära varandras ryggsäckar och vattenflaskor men också genom att distrahera varandra med skämt och intressanta samtal. Detta är en vacker erfarenhet som gör uppforesbackarna överstigbara. Gud kallar oss till stora uppgifter, ibland stort lidande, men Han ger oss också mäktiga medel för att klara av dessa: Kyrkan, rosenkransen och vänskapen - det är vad jag lär mig under den andra dagen.

”Maria tog mig med sig”

Den tredje dagen, ålderdomen, är mycket kortare än de andra dagarna och vi skymtar målet, katedralen, redan under förmiddagen, vilket är en enorm motivation till att fortsätta. Det är en alldeles särskild upplevelse att med sådan glädje se fram emot livets mål, döden. Jag ber att Gud välsignar oss med liv där vi kan med liknande frid och förväntan lämna den här världen.

Till slut kommer vi fram, många haltandes, men med sång och skratt på läpparna. Jag får lyckan av att komma in i katedralen och den mäktigt vackra gotiska arkitekturen får mitt hjärta att stanna och Maria, som på huvudaltaret precis tas upp till himmelen, tar mig med sig. Jag inser med tårar i ögonen att det var värt det, inte den lilla vandringen men allt jag varit med om i livet hittills, alla sår, allt lidande, allt mörker. Dessa var i själva verket välsignelser som gör glädjen i himmelen större. Det var något jag hittills endast vetat teoretiskt - nu känner jag det i hela min kropp. Då plötsligt börjar mässan och tusentals människor i katedralen börjar sjunga så otroligt vackert. Jag kan inte sluta le.

Livet efter Chartres är annorlunda. Det har fått någon sorts himmelskt smak som inte försvinner. Den här pilgrimsvandringen var ett liv i miniatyr men den viktigare sanningen är att livet är en stor pilgrimsfärd. En pilgrimsfärd med ett mål bortom all föreställning. ■

UNG KATOLIK I GÖTEBORG SANCTUS TAR PULSEN PÅ UTBUDET

TEXT: THURE GUNNARSSON

Sanctus undersöker vad som finns för dig som ung katolik i Göteborg. Följ med och se hur unga katoliker i Göteborg har det.

Göteborg är Sveriges andra största stad och ligger på västkusten vid Göta älvs mynning. För många förknippas staden med nöjesparken Liseberg. Här finns i centrum av Göteborg Kristus Konungens katolska församling och S:ta Maria

Magdalenas församling på Hisingen. I Angered ligger S:t Paulus av Korsets församling.

KRISTUS KONUNGENS FÖRSAMLING

I Kristus Konungens församling finns

ungdomsgruppen Kefas som är en del av Göteborgs Unga Katoliker. En grupp där unga katoliker träffas och umgås med varandra. De hittar på olika saker tillsammans. Alltifrån filmvisning, diskussioner, utflykter och volontärarbete i soppkök till att spela pingis, biljard, minigolf eller kubb. De har även träffat och umgått med andra unga katoliker från andra

städer. Tanken är att du som ung katolik ska känna trygghet när du kommer till kyrkan och lära känna andra som är unga och praktiserande katoliker i Kefas. Antalet som kommer till gruppens aktiviteter varierar och brukar i genomsnitt vara mellan 15-25 personer. Aktiviteterna brukar vara på fredagskvällar.

– Kefas är en ungdomsgrupp som

FOTO: BÉNÉDICTE CEDERGREN

I sommar gjorde SUK Väst en resa till Kroatien.

fungerar väldigt bra och som har aktiviteter varje fredag. Jag tror det är bra att träffas ofta. De har även ett antal eldsjälur som är oerhört drivande för ungdomsarbete, säger Alexander Svensson som är ordförande för SUK Väst.

Församlingen och prästerna är ett stort stöd för Kefas. Ungdomsgrupperna får använda lokaler i församlingshemmet och har även fått hjälp med att finansiera aktiviteter. Möjligheten att ha kyrkka kaffe är också väldigt viktig för gruppens ekonomi.

– Många av prästerna är också väldigt engagerade, säger Alexander Svensson.

GÖTEBORGS UNGA KATOLIKER

Göteborg har också ett antal lokalföreningar som ordnar alltifrån läger till grillkvällar. I S:t Paulus av Korsets församling finns Angereds unga katoliker (AUK) som bland annat anordnar filmkvällar, te-

madag och skidläger.

S:t Eriks Legion är en annan katolsk förening som vänder sig främst till unga killar och har många aktiviteter i Göteborg men som också anordnar pilgrimsvandringar i både Sverige och utomlands.

UNGDOMSGRUPPER KOPPLADE TILL MISSIONERNA

Det finns även ungdomsgrupper kopplade till missionerna. Missionsungdo-

marna har en hel del aktiviteter. Det finns två libanesiska ungdomsföreningar LUF GBG och Em-Al-Nour och Polska ungdomsföreningen PUK till exempel.

SUK VÄST

SUK Väst är aktiva i Göteborg och har ett antal stora aktiviteter per år både för barn och för ungdomar. Exempelvis anordnades en resa till Kroatien i somras och ett barnläger i höst. SUK är också en resurs dit lokalföreningarna kan vända sig om de behöver råd, hjälp med organisation, tips, eller ekonomiska bidrag.

UTMANINGAR

Naturligtvis finns det mycket som kan ut-

vecklas inom ungdomsarbetet även i en stor stad som Göteborg.

– En stor utmaning, som jag ser, är att det finns en del ungdomar som inte är jätteaktiva. Att få folk att delta i aktiviteter har emellanåt varit ett problem, som förhoppningsvis minskar, avslutar Alexander Svensson. ■

Sveriges Unga Katoliker söker

KANSLICHEF

Sista ansökningsdag 20/10

Läs mer på www.suk.se

EN RESA IN I KARISMATIKENS VÄRLD

SUK VÄST:S RESA TILL KRK, KROATIEN

TEXT: KRISTINA RADETIC FOTO: BÉNÉDICTE CEDERGREN

Den 1 juli 2019 samlades 38 uppspelta och glada ungdomar på Landvetter flygplats i Göteborg för att spendera en vecka tillsammans på den vackra ön Krk i Kroatien. Vi skulle spendera veckan på en mirakulös helgedom i Kroatien tillägnad vår Moder Maria!

EN VECKA AV TYSTNAD OCH MEDITATION

Efter några timmars resa med både flyg och sedan buss längs Kroatiens kust kom vi äntligen fram till helgedomen. Vi möttes av människor som hade berett denna plats bara för oss, men även av en stor, gosig och lojal Sankt Bernhardshund vid namn Ben. Platsen låg belägen högt uppe på en kulle och utsikten över staden Baška och dess strand var spektakulär. Vi fördelades i olika rum och där vi bodde fanns även mycket plats för att bara umgås eller spela pingis.

Dagarna som följde var upplagda på ungefär samma sätt, endast innehåll och föreläsare skiljde dem åt, vilket var väldigt bra då man kom in i en slags rutin. Morgnarna började vi med Laudes, en morgonbön som leds av de flesta ordensfolk och präster. Sedan åt vi frukost och därefter hade vi tid för Lectio Divina följt av samtal i smågrupper. Lectio Divina är

en slags djupdykning i Guds ord uppenbarad i den Heliga Skriften, där man väljer en passande text, läser den några gånger och sedan mediterar över det som Gud vill säga en i texten. Man kan inleda med att be om den Helige Andens närvaro och vägledning, och sedan kan man försöka sätta sig in i berättelsen genom att försöka föreställa sig allting som att man vore på plats. Därefter finns det rum för att upptäcka vad Gud har att säga till en själv personligen genom denna text, ja kanske fanns det någon enstaka mening som berörde en. Detta delade vi med oss av i våra smågrupper och tillsammans reflekterade vi även över givna reflektionsfrågor.

TID OCH RUM FÖR EGENTID MED GUD

Därefter fanns det rum för tystnad och bikt, följt av Mässa, middag, katekes, rosenkrans och så ett svalkande dopp i havet ett par kilo-

meter bort. Varje kväll efter den goda kvällsmaten som serverades hade vi tillbedjan framför det Allraheligaste Sakramentet. Det var en välsignad tid som man fick spendera med att bara beundra, prata med- eller lyssna till vår Herre. Det ska tilläggas att under både varje Mässa och tillbedjan hade vi begåvade ungdomar från både vår grupp och från kroatiska bönegrupper som kunde fylla våra hjärtan med lovsång!

Vi fick nämligen under resans gång möjligheten att bli välsignade med närvaron av unga medlemmar från två olika kroatiska bönegrupper och dessa hjälpte oss genom att generöst dela med sig av sina fantastiska vittnesbörder, sin bön och sång. Med oss var även Don Damir Stojić, en präst som är med och leder en stor bönegrupp i Kroatien och som verkligen har en gåva för att undervisa och predika, särskilt för den yngre målgruppen då han har mycket erfarenhet att göra så. Värt att nämna är att vi också hade två präster med oss från Sverige, broder Pierre-André och fader Krystian Zacheja, så vi hade alltid möjlighet till andliga samtal och bikt.

HELANDE OCH FÖRVANDLANDE BÖN

Vi blev introducerade till karismatikens värld och däri inkluderat nya sätt för att hjälpa oss att be på ett ännu mer personligt vis samt upptäckandet av de gåvor vi har att ge till Kyrkan och hela världen egentligen. Vår Kyrka är verkligen mångfacetterad. Det finns utrymme för oss alla, oavsett hur vi är, och vi har alla något att tillföra!

Jag tror att det som berörde de flesta var hur vi fick erfara bönnens kraft. Först genom att höra på olika vittnesbörder som talade om hur bön kan vara helande, förvandlande och stärkande. Sedan genom att höra om de mirakulösa helanden som ägt rum på helgedomen, genom vår underbara Moder Marias förbön. Men framför allt fick vi själva ta del av personlig förbön där vi i lugn och ro fick gå fram till en utav våra präster samt en ungdom från någon av bönegrupperna, lägga fram våra intentioner varpå dessa personer bad för oss – framför oss och högt så vi kunde höra. Sedan fick vi möjligheten att göra detsamma för varandra, två och två, och detta var en stund där man kunde komma närmre en annan person på ett väldigt vackert vis även om man inte kände denna så bra sedan innan.

HERRENS KÄRLEK OCH BARMHÄRTIGHET I ETT NYTT LJUS

För mig personligen var det definitivt bönen och gemenskapen som nådde till djupet av mitt lilla hjärta. Jag fick lära känna den samtalsgrupp jag fick äran att leda och få ta del av alla de vackra insikter som fanns där men också att få lära känna framförallt mina gamla vänner i ett nytt ljus. Vi fick möjligheten att skratta, gråta, be och vila tillsammans. Vad mer kan man önska sig? Jag fick på så vis erfara Herrens godhet, skönhet, kärlek, helande kraft och mest av allt, Hans barmhärtighet också i ett nytt ljus. Att få spendera så pass mycket odelad tid med Gud och människorna omkring mig är något som länge kommer att ha ett avtryck hos mig. ■

SMÅTT & GOTT

Riksläger

Fokus på karitativt arbete
29 november-1 december

Riksläger blir det den 29 november - 1 december i år med fokus på karitativt arbete. Temat är: "Rättfärdig är Herren i alla sina gärningar, kärleksfull i allt han gör" från Matt 18:20.

Ålder: 15-28 år.

Sista anmälningsdag 15 november 2019
Läs mer och anmäl dig på www.suk.se

Ny grupp för unga kvinnor

Är du ung kvinna, katolik och längtar efter en gemenskap med andra unga kvinnor?

Då är Filiae Reginae Scandinaviae (Nordens Drottning Döttrar) någonting för dig! Gruppen riktar sig till unga kvinnor över 18 år som tillsammans, och med jungfru Maria som förebild, söker efter att förstå vad det innebär att vara kvinna i katolska kyrkan och vad Guds vilja är för dem. Du hittar dem och deras kommande evenemang på sociala medier under ovannämnda namn!

CITATET

"Visa mig, Herre, din väg, och gör mig villig att gå den"

- Den heliga Birgitta av Vadstena

LILLA HELGONET

-TACK FÖR HJÄLPEN. NU HITTAR JAG SJÄLV RESTEN AV VÄGEN TILL HIMLEN.

AV THURE

Julnumret av
Sanctus
kommer den 16 december!

Packat med julstämning!

Läs i nästa nummer:
Den helige familjen

De hittade kärleken genom SUK

Julfirandet

Ung katolik i Lund
och mycket mer.

POSTTIDNING B

Avsändare:
Johannes Paulus IIs
pastoralcentrum, SUK
Box 2150
103 14 Stockholm

Gratis!

STÖD RIKSFÖRBUNDET

BLI MEDLEM OCH FÅ
SANCTUS!

Få koll på allt spännande
som händer för unga katoliker!

Som medlem får du dessutom

-RÖSTRÄTT VID SUKS ÅRSMÖTE
-OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING VID SUK-ARRANGEMANG

Bli medlem på www.suk.se